

Evi nam de koffer mee naar haar slaapkamer. Ze stopte er allerlei dingen in waarvan ze dacht dat ze die kon gebruiken. Voor als het donker zou zijn. Voor als ze zich zou vervelen. Voor als... nou, je weet maar nooit.

Maar één ding deed ze niet in haar koffer. Hoewel ze wel vond dat het mee moest. Het was ook eigenlijk geen ding maar een dier. Palo, haar wandelende tak. Die zat nu nog in een terrarium. Palo móest mee want daar praatte ze iedere avond tegen. Ze wist dat hij luisterde. Hij stopte namelijk altijd met eten als ze tegen hem praatte.